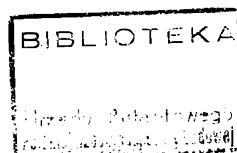

25 kwietnia 1931 r.

A436 5/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13230.

Kl. 71 a 18.

Firma Kellner & Schreiber
(Wiedeń, Austrija).

13/06
5/00
A 436 5/00

Sportowe obuwie wywracane.

Zgłoszono 6 lutego 1930 r.

Udzielono 9 marca 1931 r.

Pierwszeństwo: 8 lutego 1929 r. (Austrija).

Wynalazek dotyczy obuwia wywracanego z zawiniętą krawędzią podeszwy, używanego zwłaszcza do celów sportowych. W znanym obuwiu tego rodzaju wierzchy i podeszwa są wykonywane z jednakowego materiału, np. skóry, tkaniny, a w każdym razie z materiału, do umocowania lub ustalenia którego należy stosować specjalne kleiwo. Ponieważ zawinięta krawędź podeszwy stara się odgiąć, a kleiwo pod działaniem ciepła nogi albo po pewnym czasie traci w dużym stopniu zdolność spajania skutkiem wysychania, więc brzeg odstaje i w znanych wywrotkach powstaje wada, polegająca na tym, iż szew, wypchnięty na brzeg podeszwy, a nawet na

jej powierzchnię bieżną, szybko się przeciera.

Według wynalazku wadę tę usuwa się w ten sposób, iż podeszwę wytwarza się z arkusza gumowego, a krawędzie jej zawiąja się do wewnątrz i skleja z podeszwą. Dzięki właściwości gumy, a zwłaszcza gumy krepowej, do jednolitego scalania się przy pomocy roztworu gumy, brzeg tworzy z podeszwą jednorodną całość. Szew, łączący wierzchy z podeszwą, zostaje w ten sposób schowany w podeszwie i połączony z jej zagiętym brzegiem, dzięki czemu nie tylko sam, lecz razem z tą krawędzią, nie może zmieniać swego położenia. Szew pozostaje wewnątrz obuwia i w zwykłych wa-

runkach nie może się dostać na powierzchnię bieżną podeszwy. Przez włączenie szwu do podeszwy w opisany sposób osiąga się zabezpieczenie od możliwości łatwego wydarcia go, zwłaszcza przy użyciu podeszwy z cienkich arkuszy gumowych.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania obuwia wywracanego według wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok boczny obuwia, fig. 2 — przekrój poprzeczny po zeszytciu wierzchu z podeszwą; fig. 3 — ten sam przekrój po zawinięciu i zamocowaniu brzegu, a fig. 4 — po wywróceniu obuwia t. j. w stanie gotowym.

Wierzch *a*, wykonany zazwyczaj z tkaniny, np. płótna, zeszywa się z wykonaną z cienkiego arkusza gumowego podeszwą *b* o wielkości, przekraczającej wielkość zwykłej podeszwy, za pomocą szwu *c*, przyczem krawędzie wierzchu i podeszwy pokrywają się (fig. 2). Następnie brzeg podeszwy zostaje zawinięty tak, aby guma przylegała do gumy, a szew *c* leżał wewnątrz zawiniętego brzegu *d* na podeszwie (fig. 3). Potem skleja się zawinięty brzeg z podeszwą,

wskutek czego otrzymuje się jednolitą płytę gumową. W ten sposób szew nie jest umocowany na krawędzi, lecz jest schowany w podeszwie, dzięki czemu zapobiega się wypchnięciu go podczas noszenia na powierzchnię bieżną przez nacisk nogi lub pod działaniem innych podobnych wpływów oraz przecieraniu się go. Następnie obuwie zostaje wywrócone (fig. 4); po włożeniu zwykłej wkładki *e* jest ono gotowe do użytku.

Zastrzeżenie patentowe.

Obuwie wywracane, w którym brzeg podeszwy jest przygięty do niej i z nią sklejonny, znamienne tem, że podeszwę stanowi płytka gumowa, która tworzy z zagiętym na nią brzegiem jednolite obrzeże podeszwy.

Firma Kellner & Schreiber.

Zastępca: Inż. A. Wolfowicz,
rzecznik patentowy.

Fig.1

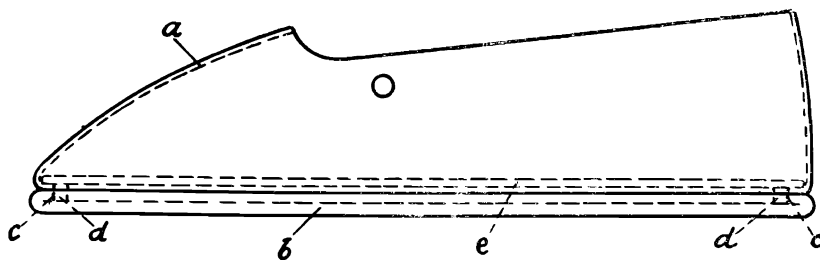

Fig.2

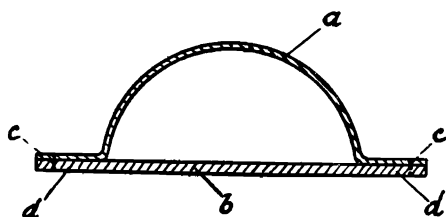

Fig.3

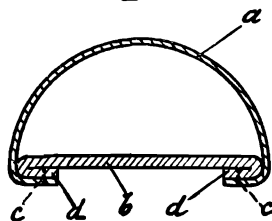

Fig.4

